

ЮЛСКИ КАРТИНИ

Като младежъ предъ свиждане съ момиче, юлий,
тѣй ослѣпително блестишъ и грѣшенъ днесъ !
Прозраченъ небосводъ съ цвѣта на купъ зюмбюли
се е вглѣбилъ въ предчувствие за свѣтла вестъ ;
отъ яркитѣ зеленини росата брули,
приятенъ вѣтръ, и каточе бродя въ лесъ —
до оглушаване цвѣртятъ и пѣятъ птици,
и остро пукатъ прегорѣлитѣ пшеници.

Захвана да трепери въздухътъ въ простора ;
усилна жътва закипѣ на ширъ и длѣжъ.
Приседна ли, усѣщамъ силна преумора,
но не се жаля, че съмъ неокършенъ мжжъ,
и че подъ нокътя се впи стърнищенъ порѣзъ,
защото зноятъ ще докара буренъ дъждъ.
Като комини задимяватъ надъ балкана
мъгли и свѣтятъ като чиста рѣчна пѣна.

Женитѣ водятъ живъ, домашенъ разговоръ ;
окайватъ и корятъ болнавитѣ свекърви :
но съ тѣхъ поне не сварвашъ буренясалъ дворъ,
и въ него мечка не бучи ; безъ пухъ и кърви
кокошкитѣ не е натръшкалъ лѣгтенъ моръ.
И въ празникъ пакъ не знаешъ отъ кое по-първо:
метла, вода, да палнешъ съ тръни пещъ,
да чукнешъ ръжъ и до парцалъ да изперешъ.